

1. ปัจจัยความเสี่ยง

ปัจจัยความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจของบริษัท ที่อาจมีผลกระทบต่อผลตอบแทนจากการลงทุนของผู้ลงทุนอย่างมีนัยสำคัญสามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพาลูกค้ารายใหญ่

บริษัทประกอบธุรกิจในลักษณะผลิตตามคำสั่งซื้อของลูกค้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตที่มีชื่อเสียงระดับโลกและมีฐานการผลิตอยู่ในประเทศไทยแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศในรถยนต์ เช่น Siam Zexel , Nippon Denso, Calsonic กลุ่มเครื่องปรับอากาศในอาคาร เช่น Mitsubishi, Fujitsu, York, Daikin และกลุ่มคอมเพรสเซอร์ เช่น Siam Compressor, Emerson โดยในช่วงปี 2544 - 2546 ที่ผ่านมา บริษัทมีลูกค้ารายใหญ่จำนวน 3-4 รายโดยที่ลูกค้าแต่ละรายคิดเป็นสัดส่วนไม่ถึงร้อยละ 30 ของรายได้จากการขายโดยรวม โดยที่ในปัจจุบันบริษัทมีลูกค้าในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนระหว่าง 10-20% ของรายได้จากการขายโดยรวม รวมกันเป็นสัดส่วนประมาณ 55 -75% ของรายได้จากการขายโดยรวม บริษัทจึงอาจมีความเสี่ยงจากการสูญเสียลูกค้าดังกล่าว ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อรายได้และกำไรของบริษัท

อย่างไรก็ดี บริษัทมีแนวทางลดผลกระทบจากความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการสูญเสียลูกค้ารายใหญ่อ้างอิงด้วยการเสนอแผนพัฒนาผลิตภัณฑ์ (R&D) ร่วมกับลูกค้าตั้งแต่เริ่มต้น ซึ่งส่งผลให้บริษัทและลูกค้ามีการขายงานและเติบโตทางธุรกิจร่วมกันและมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา กว่า 8 ปีที่ผ่านมา บริษัทได้รับคำสั่งซื้ออย่างสม่ำเสมอตลอดทั้งปีโดยได้รับความไว้วางใจจากลูกค้าทั้งในด้านคุณภาพ ราคา การส่งมอบตรงตามกำหนดเวลา ตลอดจนการบริการทั้งก่อนและหลังการขายที่มีประสิทธิภาพซึ่งทำให้ลูกค้ามีความเชื่อมั่นต่อบริษัท โดยบริษัทได้รับการคัดเลือกจากลูกค้ารายใหญ่ให้อยู่ในกลุ่มผู้จำหน่ายเกรดเอ ซึ่งจะเป็นบริษัทที่ลูกค้ามีความพึงพอใจและมีแนวโน้มของการทำธุรกิจร่วมกันมากขึ้นในอนาคต เป็นผลให้ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2547 บริษัทจำหน่ายสินค้าแก่ลูกค้ารายใหญ่มีสัดส่วนลดลงเหลือร้อยละ 36 ของรายได้จากการขายโดยรวม เนื่องจากบริษัทมีการจำหน่ายผ่านลูกค้ารายอื่นๆ มากขึ้น โดย ณ ปัจจุบันบริษัทมีการกระจายการจำหน่ายผ่านลูกค้ารายอื่นๆ รวมกันประมาณ 20-30 รายจากทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรมคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 40-50% ของรายได้จากการขาย

1.2 ความเสี่ยงจากการพึ่งพาการสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้ผลิตรายใหญ่

บริษัทมีการใช้วัตถุดิบที่สำคัญ 3 ประเภท คือ ทองแดง ทองเหลือง และอลูมิเนียม เพื่อนำมาดัดแปลงเป็นรูปทรงต่างๆ ขึ้นอยู่กับประเภทของผลิตภัณฑ์ แต่วัตถุดิบหลักที่มีมูลค่าการสั่งซื้อสูงที่สุดคือ ทองแดง คิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยประมาณร้อยละ 50 ของมูลค่าการสั่งซื้อทั้งหมด ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาบริษัทมีการสั่งซื้อทองแดงจากผู้ผลิตรายใหญ่รายหนึ่งคิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ยประมาณร้อยละ 30 ของมูลค่าการสั่งซื้อวัตถุดิบ สำหรับวัตถุดิบประเภทอลูมิเนียม และทองเหลือง บริษัทสั่งซื้อแยกกันจากผู้ผลิตรายอื่นซึ่งมีประมาณ 10-15 ราย ทั้งนี้ การสั่งซื้อทองแดงจากผู้ผลิตรายใหญ่อ้างอิงเนื่องจากเป็นผู้ผลิตที่สามารถผลิตวัตถุดิบในปริมาณและคุณภาพตรงตามที่ต้องการ มีระดับราคาที่ยอมรับได้ และสามารถส่งมอบได้ตรงตามกำหนดเวลา

โดยตลอด โดยบริษัทมีความสัมพันธ์ทางการค้ากับผู้ผลิตวัตถุดิบรายใหญ่มานานกว่า 8 ปี บริษัทไม่ได้มีการทำสัญญาระยะยาวกับผู้ผลิต แต่จะดำเนินการสั่งซื้อวัตถุดิบล่วงหน้าประมาณ 3-6 เดือนโดยคำนึงถึงต้นทุนของวัตถุดิบซึ่งอ้างอิงจากราคาตลาดโลกในลอนดอนเป็นสำคัญ เพื่อความสะดวกในการบริหารจัดการต้นทุนวัตถุดิบ ซึ่งเป็นต้นทุนการผลิตที่สำคัญ

อย่างไรก็ตาม บริษัทได้กระจายความเสี่ยงด้วยการสั่งซื้อวัตถุดิบทองแดงจากผู้ผลิตรายอื่นอีก 4-5 รายในประเทศที่มีคุณภาพ บริการ ราคา และเงื่อนไขทางการค้าอื่นๆ ที่ใกล้เคียงกัน หรือบริษัทอาจนำเข้าจากประเทศสิงคโปร์, มาเลเซีย, ญี่ปุ่น, จีนโดยตรงได้ สำหรับการสั่งซื้ออลูมิเนียมและทองเหลือง บริษัทได้มีการกระจายการสั่งซื้ออยู่แล้วโดยไม่มีผู้ผลิตรายใดเป็นรายใหญ่อ่างมีนัยสำคัญ

1.3 ความเสี่ยงเกี่ยวกับราคาวัตถุดิบ

เนื่องจากวัตถุดิบหลักของบริษัท คือ ทองแดง อลูมิเนียม และทองเหลือง โดยเฉพาะทองแดงซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตของบริษัทและเป็นสินค้าประเภท Commodity ที่ประเทศไทยต้องนำเข้าจากต่างประเทศ และมีการเปลี่ยนแปลงของราคาซื้อขายตามราคาตลาดโลกซึ่งใน 10 ปีที่ผ่านมา ราคาของทองแดงไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก ยกเว้นในครั้งปีแรกของบริษัท 2547 นี้ โดยในไตรมาสที่ 1 ของปี 2547 นั้นเกิดเหตุการณ์เหมืองทองแดง 2 ใน 3 แห่งของโลกเกิดการถล่ม คือ เหมืองในประเทศชิลี และ ประเทศอินโดนีเซีย ทำให้อุปทานจำนวนมากหายไปจากตลาด นอกจากนี้ยังเป็นผลจากการมีอุปสงค์ที่เพิ่มมากขึ้นจากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศจีนอย่างก้าวกระโดด เป็นผลให้ราคาทองแดงปรับตัวสูงขึ้นเกือบเท่าตัวในช่วงที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์เหมืองถล่มนี้ไม่ถือเป็นเหตุการณ์ปกติและไม่คาดว่าจะเกิดขึ้นอีกในอนาคต ในขณะที่ทางรัฐบาลจีนได้ออกมาตรการเพื่อชะลอการเติบโตทางเศรษฐกิจของตนเองขึ้น เพื่อการสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และป้องกันวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจของจีนที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต หากไม่มีการควบคุมการเจริญเติบโตให้อยู่ในอัตราที่เหมาะสม เป็นผลให้ความต้องการทองแดงของประเทศจีนเริ่มลดลงบางส่วน ในขณะที่ปลายไตรมาสที่ 2 ของปี 2547 เหมืองทองแดงซึ่งต้องหยุดดำเนินการผลิตนั้นได้เปิดดำเนินการผลิตอย่างปกติแล้ว

ผลกระทบจากการปรับราคาขึ้นของทองแดงดังกล่าว ทำให้บริษัทมีอัตรากำไรสุทธิลดลงจากร้อยละ 10 ในปี 2546 มาเป็นร้อยละ 7 ในครั้งปีแรกของบริษัท 2547 อย่างไรก็ตามบริษัทคาดว่าราคาทองแดงจะปรับตัวลดลง ซึ่งคาดว่าจะทำให้ความเสี่ยงจากราคาวัตถุดิบลดลงอย่างมีนัยสำคัญในอนาคต

ทั้งนี้ บริษัทได้ดำเนินการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าวโดยดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาถึงภาวะตลาดของวัตถุดิบในตลาดโลกและตลาดในประเทศอย่างสม่ำเสมอ โดยผู้บริหารของบริษัทที่มีประสบการณ์ในวงการมานานกว่า 20 ปี
2. บริษัทมีการวางแผนการสั่งซื้อที่เหมาะสม โดยปกติจะเป็นคำสั่งซื้อล่วงหน้าจากผู้ผลิตประมาณ 3-6 เดือน โดยกำหนดราคาล่วงหน้า และหากราคาวัตถุดิบโดยเฉพาะทองแดงมีแนวโน้มการปรับตัวสูงขึ้น บริษัทจะสั่งซื้อในปริมาณที่เพียงพอต่อการนำไปใช้ผลิต
3. การบริหารต้นทุนร่วมกับลูกค้า โดยบริษัทจะชี้แจงให้ลูกค้าเข้าใจถึงสถานการณ์ของวัตถุดิบให้ทราบ และความจำเป็นในการปรับราคาโดยอาจจะเป็นการร่วมกันรับภาระที่เพิ่มขึ้น

1.4 ความเสี่ยงจากการเปิดเสรีทางการค้าตามข้อตกลง AFTA

ภาครัฐบาลได้มีการปรับปรุงกฎระเบียบและมาตรการส่งเสริมระบบการจัดเก็บภาษีสินค้าสำเร็จรูป และวัตถุดิบ เพื่อก่อให้เกิดความเป็นธรรมและเอื้อต่อการผลิต การขยายตลาดการค้าเสรีระหว่างประเทศ รวมถึงการเจรจาลดข้อกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษี เพื่อป้องกันมิให้มีการย้ายฐานการผลิตไปยังตลาดอื่นในเอเชียซึ่งพร้อมเปิดรับการลงทุนจากต่างประเทศอยู่เสมอ อันเป็นผลเนื่องมาจาก AFTA และการยกเลิกข้อบังคับในการใช้ชิ้นส่วนภายในประเทศของอุตสาหกรรมรถยนต์ เครื่องปรับอากาศ และคอมเพรสเซอร์ภายใต้ข้อตกลงสิทธิพิเศษทางภาษีปกติ (CEPT) ซึ่งอัตราภาษีศุลกากรในระหว่างประเทศ ASEAN เท่ากับร้อยละ 0 ถึง 5 ในปี 2546 และยกเลิกข้อบังคับการใช้ชิ้นส่วนภายในประเทศ ASEAN ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2543 ซึ่งผลดังกล่าวทำให้การนำเข้าชิ้นส่วนจากต่างประเทศมายังประเทศไทยทำได้ง่ายขึ้นและมีต้นทุนที่ถูกลง ดังนั้น ผู้ผลิตรถยนต์ ผู้ผลิตเครื่องปรับอากาศ และผู้ผลิตคอมเพรสเซอร์อาจจะสั่งซื้อจากผู้ผลิตชิ้นส่วนในต่างประเทศแทนได้ ขณะเดียวกันผู้ผลิตชิ้นส่วนในประเทศของทั้ง 3 อุตสาหกรรมสามารถที่จะส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศเพื่อแข่งขันกับผู้ผลิตอื่นได้เช่นเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม บริษัทได้ประเมินสถานการณ์ดังกล่าวและเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตของบริษัทกับคู่แข่งกัน โดยเฉพาะจากต่างประเทศแล้ว กลุ่มบริษัทยังมีข้อได้เปรียบในการแข่งขันทั้งด้านคุณภาพ บริการ และราคาที่ดีกว่า รวมถึงความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบริษัทกับลูกค้า นอกจากนี้ บริษัทได้ลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากปัจจัยดังกล่าวโดยเข้าร่วมลงทุนกับพันธมิตรต่างประเทศ คือ บริษัท เอส เอ็น ซี ไทยองซาน อีโวลูชั่น จำกัด เป็นบริษัทร่วมทุนกับพันธมิตรประเทศเกาหลี เพื่อร่วมกันผลิตชิ้นส่วนและจำหน่ายให้กับลูกค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเสริมจุดแข็งของกลุ่มบริษัทและลดโอกาสทางธุรกิจของคู่แข่ง

1.5 ความเสี่ยงจากการมีกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่เกินกว่าร้อยละ 50

บริษัทมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ คือ บริษัท เอส เอ็น ซี โฮลดิ้ง จำกัด (กลุ่มคุณสมบัติ ไทยสงวนวรกุล เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่เท่ากับร้อยละ 60.78) ซึ่งถือหุ้นบริษัทในสัดส่วนร้อยละ 72.14 และกลุ่มคุณสมบัติ ไทยสงวนวรกุล ยังถือหุ้นโดยตรงในบริษัทอีกร้อยละ 13.48 รวมเป็นสัดส่วนการถือหุ้นทั้งหมดร้อยละ 85.62 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทก่อนการขายหุ้นสามัญ ภายหลังการเสนอขายหุ้นกลุ่มคุณสมบัติจะมีสัดส่วนการถือหุ้นเหลือเท่ากับร้อยละ 58.13 จึงทำให้กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่อ้างกล่าวสามารถคุมเสียงของที่ประชุมผู้ถือหุ้นได้เกือบทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแต่งตั้งกรรมการ หรือ การขอมติในเรื่องอื่นที่ต้องใช้เสียงส่วนใหญ่ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ยกเว้นเรื่องที่กฎหมายหรือข้อบังคับบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับเสียง 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ดังนั้นผู้ถือหุ้นรายอื่นจึงอาจไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องที่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่เสนอได้

1.6 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการนำหุ้นสามัญของบริษัทเข้าจดทะเบียนเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อบุคคลทั่วไปในครั้งนี ก่อนที่จะได้รับทราบผลการพิจารณาการรับหุ้นสามัญของบริษัทเข้าจดทะเบียนเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลาดหลักทรัพย์) ทั้งนี้บริษัทได้ยื่นคำขออนุญาตนำหลักทรัพย์เข้าจดทะเบียนแล้วเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2547 และบริษัทหลักทรัพย์ เอเซีย พลัส จำกัด (มหาชน) ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงินได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทในเบื้องต้น และเห็นว่าบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในกระดานหลักของตลาดหลักทรัพย์ได้ อย่างไรก็ตาม บริษัทยังคงมีความไม่แน่นอนที่จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหุ้นของบริษัทในตลาดรอง และอาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่คาดการณ์ไว้ หากหลักทรัพย์ของบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนได้